7-31 July 2003 at Baan Bangkok Gallery , Bangkok

Rama IX Art Museum

Art in a Catfish Manner

ศิลปะประสาแมว...แมว

Art in a Cattish Manner

Rama IX Art Museum Foundation

ศิลปะประสาแมว...แมว

- ศาสตราจารย์ประหยัด พงษ์ดำ
  Professor Prayad Pongdam
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสริมสุข เธียรสุนทร
  Assistant Professor Sermsuk Thiensoonthorn
- คุณยงกมล อิศรางกูร ณ อยุธยา
  Khun Yongamon Isarangkura Na Ayutaya
- คุณนิพนธ์ โสภณวัฒนวิจิตร
  Khun Niphon Sophonwattanawijit
- คุณวัชราพร ศรีสุข
  Khun Watcharaporn Srisuk
- อาจารย์ดวงเงิน พูนผล
  Ar-chan Duang-Ngern Poonpol
- คุณวัสตร์ อยู่ดี
  Khun Wat Yoodee
- คุณฐิติกร บุณยเกียรติ
  Khun Thitigon Boonyakiat
- คุณธีระ พิเชียรภาคย์
  Khun Teera Pechienpak

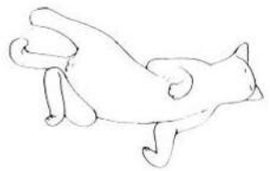

๗-๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖
ณ บ้านบางกอก แกลเลอรี่
๕๙๑ ถ. พระสุเมร เขตพระนคร กรุงเทพฯ

7-31 July 2003 at Baan Bangkok Gallery
Phrasumen Rd., Phranakorn, Bangkok

(เ ก้ า ชี วิ ต)

แมวเป็นสัตว์เลี้ยงภายในบ้านเพียงชนิดเดียวที่ใกล้ชิดผูกพันกับมนุษย์ และสามารถแสดงสีหน้า ท่าทาง ที่บ่งบอกอารมณ์ ความรู้สึกได้มากที่สุด โดยรูปลักษณ์ภายนอกแมวเป็นสัตว์ที่มองดูสุภาพ อ่อนโยน หากแฝงไว้ด้วยสัญชาตญาณของความดุร้าย

แต่ก็มีผู้คนไม่น้อยที่ยังคงหลงใหลในเสน่ห์และความน่ารักของมัน ในวงการศิลปะ นับแต่อดีตมาแล้ว มีผลงานของศิลปินหลายคนที่มีภาพแมวปรากฏอยู่ จวบจนปัจจุบันนี้ ก็ยังคงมีศิลปินอีกหลายคน ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากแมวมาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะ ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ รวมถึง "เก้าศิลปิน" ณ ที่นี้ที่ไม่เพียงแต่รักและชื่นชอบแมว แต่มีความรู้สึกพิเศษที่สื่อสารกับมันได้ ที่สำคัญทุกคนผ่านประสบการณ์การเลี้ยงเจ้าเสือบ้านตัวนี้มาแล้ว

■ ศาสตราจารย์ ประหยัด พงษ์ดำ ศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรมภาพพิมพ์) ปี พ.ศ. 2541 ท่านเป็นลูกศิษย์อาจารย์ศิลป์คนแรกที่จบสาขาจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปี พ.ศ. 2500) จากนั้นก็ได้รับทุนไปศึกษาศิลปะที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี ท่านเข้ารับราชการที่คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2502 เคยดำรงตำแหน่งคณบดีในปี พ.ศ. 2523-2527 และท่านยังเป็นผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในส่วนของผลงานศิลปกรรม ท่านมีความเชี่ยวชาญทั้งงานจิตรกรรมและภาพพิมพ์ ท่านเขียนภาพสัตว์ไว้หลายชนิด ที่มีเอกลักษณ์พิเศษ คือ ดวงตาสีทอง โดยเฉพาะภาพแมวที่มีความพิเศษยิ่ง เพราะความบันดาลใจแรกที่ทำให้ท่านวาดรูปแมวคือ ตอนที่เรียนอยู่ที่ศิลปากรปี 2 ได้เห็นภาพวาดของ อังคาร กัลยาณพงษ์ ท่านรู้สึกประทับใจรูปนัยน์ตาแมวที่มีลักษณะรีคู่นั้นมาก จึงเริ่มสังเกตและวาดรูปแมวเป็นต้นมา มีเหตุการณ์เกี่ยวกับแมวที่ประทับอยู่ในความรู้สึกท่านหลายครั้งหลายครา เช่นเมื่อคราวยังเป็นนักศึกษาและไปวาดรูปที่วัดบรมบพิตร จ.พระนครศรีอยุธยา ขณะที่จิตใจอยู่ในภวังค์กับบรรยากาศเงียบสงัดของโบสถ์ จู่ๆ ก็มีแมวดำตัวใหญ่กระโดดพรวดออกมา (แมวที่ไปกินของเซ่นไหว้) ทำตาวาว ขึงขัง ประจันอยู่ต่อหน้าท่าน อีกครั้งที่โบสถ์ร้างวัดญาณเสน ซึ่งข้างหลังเป็นโกดังเก็บศพ ขณะที่ท่านนั่งวาดรูปอยู่ท่ามกลางความมืดสลัวและวังเวง ก็ได้ยินเสียงฝีเท้าเบาๆ ค่อยๆ ก้าวเข้ามาใกล้ จนมาหยุดอยู่เบื้องหลังของท่าน ด้วยหัวใจที่ระทึก ท่านตัดสินใจหันกลับไปมอง ภาพที่เห็นคือแม่ชีอุ้มแมวสีดำยืนอยู่และกำลังมองดูท่านวาดภาพ หรือเมื่อครั้งที่ท่านใช้ชีวิตอยู่ที่กรุงโรม ก็มีบรรดาแมวจรมากมายอาศัยอยู่บริเวณ Piazza Emmanuele และมีคนนำอาหารมาให้เสมอ แต่พวกมันกลับไม่ยอมเข้าใกล้ใครเลย แต่กับท่าน พวกมันกลับเข้ามากินข้าวในมือและยอมให้อุ้ม นั่นเป็นความมหัศจรรย์ที่จะเกิดขึ้นกับคนที่มีสัมผัสพิเศษกับแมวเท่านั้น

■ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสริมสุข เธียรสุนทร รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และอาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปี 2529 หลังจากจบปริญญาโทสาขาจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ก็ได้รับทุนจาก "SPAFA SEMEO" ไปศึกษาต่อในด้านเดียวกันนี้ที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ จากนั้นไม่นาน ได้รับทุนจากรัฐบาลญี่ปุ่นเพื่อศึกษาเพิ่มเติมในด้านภาพพิมพ์และจิตรกรรมร่วมสมัยที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ผลงานของอาจารย์มีทั้งจิตรกรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย และสื่อผสม ยิ่งผลงานที่เกี่ยวกับแมวนั้นมีมากมาย ซึ่งล้วนแล้วแต่ถูกสร้างสรรค์มาจากความรักความผูกพันที่อาจารย์มีต่อบรรดาแมวๆ ที่เลี้ยงไว้เป็นเสมือนลูกๆ จากความใกล้ชิดและเฝ้าสังเกตกันและกันระหว่างอาจารย์กับแมวมากว่า 10 ปี จึงมีผลงานที่หลากหลายรูปแบบ ตั้งแต่การวาดด้วยลายเส้นธรรมดาเป็นลีลาท่าทางต่างๆ ของพวกเค้า มาถึงจิตรกรรมที่บางครั้งบรรดาลูกๆ ก็มาร่วมฝากรอยเท้า บรรเลงสีสันช่วยกันทำงานศิลปะ ความรู้สึกอิ่มเอมใจนี้ไม่เคยเจือจางไปจากหัวใจคนรักแมวอย่างอาจารย์ ทำให้อาจารย์มีผลงานออกมาอยู่เสมอ เช่น ภาพพิมพ์แกะไม้ชุด "หู ตา และหัวใจ" หรือจะเป็นภาพถ่ายชุด "นายเบิ้ลหลาด" ผู้เปรียบเสมือนลูกชายคนโตที่อยู่กับอาจารย์มานานกว่า 11 ปี "การที่คนเรามีความรักที่ลึกซึ้งให้กับอะไรบางอย่าง มันเป็นเรื่องของภูมิหลัง จากชาติที่แล้ว สำหรับแมว มันเป็นความรู้สึก ที่เต็มปรี่พร้อมที่จะพร่างพรู แมวเป็นเพื่อนที่แสนดีที่หาความเลวร้ายไม่ได้เลย เสียงของแมวถูกซึมซับอยู่ในความรู้สึก เราพูดคุยกันทุกๆ วัน เล่าเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตประจำวัน แลกเปลี่ยนสู่กันฟังอย่างอบอุ่นและสนุกสนาน มีทั้งเรื่องตลก ขบขัน ดื่นเต้น และตกใจอยู่บ่อยครั้ง เป็นความรักความผูกพันอันแสนวิเศษ"

Rama IX Art Museum Foundation

■ ยงกมล อิศรางกูร ณ อยุธยา จบการศึกษาจากโรงเรียนเพาะช่างในปี พ.ศ. 2521 จากนั้นก็ทำงานฝ่ายศิลปกรรมให้กับหนังสือหลายเล่ม หลังจากแต่งงานมีลูกสาวสองคน จึงค่อยๆ หยุดงานหนังสือ เพื่อให้เวลากับลูกๆ จนเมื่อลูกทั้งสองโตขึ้นก็เริ่มกลับมาทำงานอีกครั้ง แต่เป็นการเริ่มกลับมาวาดรูป โดยมีสามีคือ คุณอดุลพันธ์ เป็นผู้สนับสนุน และให้กำลังใจเสมอมา ผลงานของเธอในช่วงแรก ถึงแม้จะเป็นเพียงการเขียนภาพสัตว์เลี้ยงภายในบ้าน แต่ก็เป็นงานจิตรกรรมที่รู้สึกได้ถึงความสัมพันธ์อันอบอุ่นภายในครอบครัว มิตรภาพระหว่างสัตว์เลี้ยงแต่ละชนิด และแมวผู้เป็นหนึ่งในสมาชิกสำคัญที่สร้างสีสันให้กับเธอเสมอ "แมวมีนิสัยเหมือนคนเจ้าอารมณ์ เป็นตัวของตัวเอง บางครั้งจึงใช้แมวแทนคน แต่จริงๆ โดยส่วนตัวชอบหมีและเสือมาก แต่มันเป็นสัตว์ที่อันตราย แมวเป็นสัตว์ที่ใกล้เคียงกับสัตว์ทั้งสองที่สามารถควบคุมและอุ้มมันได้ ชอบแมวที่มันไม่อยู่กับที่ แต่รักในที่อยู่เดิม ไม่เคยคิดว่าแมวเป็นสัตว์เลี้ยง แต่เป็นเพื่อนที่คุยกันได้รู้เรื่อง" ผลงานชุดหลังในบางภาพของเธอเป็นการเขียนภาพบุคคลที่มีลักษณะบางอย่างของแมวประกอบอยู่ ซึ่งดูน่ารักน่าชัง และชวนค้นหาความหมาย

■ นิพนธ์ โสภณวัฒนวิจิตร หลังจากจบปริญญาตรีสาขาภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปี พ.ศ. 2538 เขาก็ใช้ชีวิตเป็นศิลปินอิสระมาตลอดจนถึงปัจจุบัน เขาเคยทำงานภาพพิมพ์ (แม่พิมพ์หิน) แนวนามธรรมอยู่หลายปี ก่อนจะหันไปทำงานจิตรกรรมอย่างจริงจัง ซึ่งทดลองทำในแนวนามธรรมอยู่ในช่วงแรกๆ แต่ท้ายที่สุดก็กลับมาสู่ความสามัญธรรมดาที่เป็นรูปธรรม และนั่นคือเรื่องราวของวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ความรักความอบอุ่นที่เกิดขึ้นในครอบครัวอันมีแมวเป็นส่วนประกอบของความสัมพันธ์ในฐานะสัตว์เลี้ยงประจำบ้าน ตัวแมวในผลงานของเขาส่วนใหญ่จะเป็นท่านอนขดตัวอย่างอบอุ่น และมีความสุขอยู่บนตักหรือในอ้อมกอดของเด็กหรือไม่ก็ผู้หญิง "ชอบแมวในความน่ารักและใบหน้าที่คล้ายรูปหัวใจของมัน อีกส่วนหนึ่งคือรู้สึกว่าแมวเหมือนผู้หญิง ไม่ค่อยรู้สึกว่ามันเป็นตัวผู้ อีกอย่างคือชอบนิสัยความเป็นส่วนตัวของมัน รักสะอาด ขี้แล้วกลบ" ความน่าสนใจอีกอย่างหนึ่งในงานของเขาคือ วรรณะของสี และฝีแปรงที่ช่วยสร้างบรรยากาศของภาพให้อบอุ่นและนุ่มนวล

Rama IX Art Museum Foundation

■ วัชราพร ศรีสุข ศิษย์เก่าอีกผู้หนึ่งจากมหาวิทยาลัยศิลปากร หลังจากจบปริญญาโทสาขาจิตรกรรมในปี พ.ศ. 2542 ก็เข้าเป็นอาจารย์พิเศษ ที่คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จากนั้นไม่นานก็ได้รับทุนจากรัฐบาลอิตาลี เพื่อไปศึกษาและหาประสบการณ์ด้านศิลปะเพิ่มเติม เธอทำงานจิตรกรรมโดยใช้เยื่อกระดาษผสมสีมาหลายปี ตั้งแต่จิตรกรรมแบบไทยไปจนถึงแนวร่วมสมัย เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวที่แวดล้อมและเกี่ยวพันกับความรู้สึกภายในใจของเธอ ซึ่งรวมถึงแมวที่เธอรัก เลี้ยงดู และคลุกคลีกับพวกมันมาหลายตัว "แมวมีนิสัยคล้ายศิลปิน รักอิสระ เป็นนักล่า ชอบท่องราตรี มีเสน่ห์ ซุกซน ช่างสงสัย บางทีก็ขี้อ้อน แต่ที่สุดคือชอบนอนเป็นชีวิตจิตใจ" จนเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมานี้ ได้เกิดเหตุการณ์อันเลวร้ายกับแมวที่เธอเลี้ยงไว้ เมื่องูเหลือมตัวยักษ์มาเอาชีวิตแมวของเธอไป เหตุการณ์เช่นเดียวกันนี้เกิดขึ้นถึง 2 ครั้ง จนสร้างแรงบันดาลใจให้เธอได้เริ่มต้นทำงานประติมากรรมกระดาษรูปแมวเพื่อระลึกถึงมัน ภาพแมวที่นอนตายอยู่ตรงหน้าวันนั้น ยังคงสร้างความรู้สึกหวั่นไหวอยู่ในความทรงจำของเธอเสมอ ผลงานในชุดหลังๆ จึงมีทั้งจิตรกรรม ประติมากรรม และทั้งสองอย่างประกอบกัน

■ ดวงเงิน พูนผล เธอจบปริญญาตรี คณะสถาปัตย์ฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปี พ.ศ. 2536 แล้วเดินทางไปศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านเดียวกันนี้ที่ University of Houston จากนั้นก็ได้รับทุนจากรัฐบาลญี่ปุ่นไปศึกษาด้าน Architectural Engineering ที่ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น รับราชการเป็นอาจารย์ประจำที่คณะสถาปัตย์ฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร เธอเป็นสถาปนิกแต่ก็สนใจทำงานด้านจิตรกรรมด้วย ผลงานของเธอส่วนใหญ่เป็นการเขียนภาพลายเส้นบ้านเรือน อาคารสถานที่ ที่เป็นบันทึกความทรงจำ ระหว่างการเดินทางติดตามและเรียนรู้จาก ศ. อรศิริ ปาณินท์ สำหรับภาพจิตรกรรมที่เกี่ยวกับแมว ถึงแม้จะถูกทำขึ้นแบบเฉพาะกิจแต่ก็ด้วยความสนใจและชื่นชอบที่มีต่อแมว ไม่ว่าจะเดินทางไปที่ไหน ก็จะถ่ายรูปแมวที่ไปเจอะเจอเก็บบันทึกไว้ แล้วนำมาสร้างสรรค์เป็นงานจิตรกรรม ภาพของเธอเป็นการใช้เส้นประกับรูปทรงที่ตัดทอนบนระนาบแบนของวรรณะสีที่เรียบง่าย "สรีระของแมวงดงาม เปรียบเหมือนผู้หญิงหุ่นดีๆ มีความเซ็กซี่อยู่เสมอไม่ว่าจะอยู่ในท่วงท่าใด ตาของแมว มีพลัง และมีความหมายสะท้อนความรู้สึกที่ลึกซึ้ง เสน่ห์ของแมวเป็นเรื่องที่ต้องซึมซับไปพร้อมๆ กับการลูบขนมัน"

■ วัสตร์ อยู่ดี จบการศึกษาจากคณะศิลปกรรม สาขาเครื่องเคลือบดินเผา มหาวิทยาลัยรังสิต ในปี พ.ศ. 2539 แต่ก็มีความสนใจทางด้านกฎหมาย จึงได้ศึกษาต่อเพิ่มเติมด้านนี้ที่คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ก่อนมาทำงานที่ฝ่ายบังคับคดี ให้กับสำนักงานทนายความแห่งหนึ่ง ในส่วนของงานถ่ายภาพนั้น เขาเริ่มสนใจตั้งแต่ยังเรียนอยู่ชั้นมัธยม แต่มาเริ่มจริงจังกับการตระเวนเดินทางถ่ายรูปแมวเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2541 เขาบอกถึงเหตุผลของการถ่ายรูปแมวว่า นอกจากความชอบที่เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว แมวมีพลังบางอย่างดึงดูดให้เขาต้องถ่ายภาพ และบันทึกรูปของมันไว้ ไม่ว่าจะในอากัปกิริยาใดและไม่ว่า ณ สถานที่ใดก็ตาม "ผลงานชุดนี้เกิดขึ้นจากการสังเกตแมว เวลานอนหลับผมว่ามันน่าสนใจดี จะพบว่ามันมีอารมณ์ที่หลากหลายซ่อนอยู่ ทั้งสงบ ตลก และดูมึนๆ ดี เพราะเวลาหลับมันจะไม่สนใจอะไรเลย แต่โดยส่วนใหญ่ผมจะชอบแมวที่มีลักษณะหูแหว่ง หน้าตาเยินๆ ผมว่ามันดูบู๊ดี เหมือนพวกขาใหญ่"

■ ฐิติกร บุณยเกียรติ ศิษย์เก่าสาขาศิลปไทย จากมหาวิทยาลัยศิลปากร เขาจบปริญญาตรีในปี พ.ศ. 2540 และทำงานเป็นศิลปินอิสระมาตลอด จนเมื่อปลายปี พ.ศ. 2544 ได้รับเป็นอาจารย์พิเศษให้กับคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผลงานจิตกรรมของเขาเป็นลักษณะกึ่งเหนือจริง โดยใช้แมวมาเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความโดดเดี่ยวของการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมเมืองหลวง อากัปกิริยาและรูปลักษณ์ของแมวที่เขาเลือกมาใช้ จะเป็นแมวสีดำ ที่แสดงอาการระแวดระวัง อยู่ในบรรยากาศของสีน้ำเงิน ที่สัมผัสได้ถึงความรู้สึกเปล่าเปลี่ยว อ้างว้างภายในจิตใจคนเมืองอย่างเขา ขณะที่อยู่ท่ามกลางหมู่ผู้คน บางครั้งเขารู้สึกว่าตัวเองเหมือนแมวจรจัดที่ใช้ชีวิตแบบไร้บ้านและไม่เคยรู้สึกไว้วางใจกับสิ่งใดๆ เลย "ชีวิตของผมผูกพันกับสัตว์เลี้ยงชนิดเดียว คือ แมว มันชอบมานัวเนียที่ขาเวลาทำงาน เวลามองมันก็ทำให้คิดถึงการทำงานชุดนี้ไปด้วย"

Rama IX Art Museum Foundation

■ ธีระ พิเชียรภาคย์ บัณฑิตใหม่ จากสาขาประติมากรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของเขามีที่มาจากความฝัน ความฝันอาจเป็นลางบอกเหตุการณ์ล่วงหน้า ซึ่งก็แล้วแต่ความเชื่อของแต่ละคน แต่สำหรับธีระแล้ว ในชีวิตจริงของเขาสัมพันธ์กับแมวในฐานะที่มันเป็นสัตว์เลี้ยงในบ้าน มันจึงมักไปปรากฏอยู่ในความฝันของเขาเสมอ ผลงานบางชิ้นเขาใช้แมวสื่อแทนผู้หญิงที่ดูน่ารักแต่ร้าย และสื่อถึงความไม่จริงใจ และในบางชิ้นก็ใช้แมวสื่อแทนตัวตนของเขาเองที่รู้สึกเหงาเฝ้ารอคอยอะไรบางอย่างอยู่ บางครั้งก็แสดงความสงสัยกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวเอง "คนเรามักจะแทนตนเองด้วยสิ่งต่างๆ ที่มีค่าสำหรับเขา สิ่งที่อยู่รอบตัวมักจะทำให้นึกไปถึงเรื่องราวต่างๆ ในอดีต สำหรับแมวมีอยู่ 2 ตัว ที่เกี่ยวพันกับประสบการณ์ในอดีต ตัวแรกเป็นการปรากฏตัวที่แปลกมาก จู่ๆ ก็เดินออกมาจากประตูห้องเก็บของ ให้ข้าวคลุกกับซอสแม็กกี้เป็นอาหารมื้อแรก กินซะเรียบ เลี้ยงมาอยู่ 5 ปี มีลูกเต็มบ้านหลานเต็มเมือง อีกตัวไปเจอที่สวนสาธารณะใต้สะพานพระราม 7 ผอมจนเดินไม่ไหว วันนั้นกำลังจะไปจตุจักร เลยคิดว่าถ้ากลับมามันยังอยู่จะเอาไปเลี้ยง กลับมาถึงเห็นมันนอนนิ่งก็เลยอุ้มกลับบ้าน มันนอนไป 2-3 วันไม่ทำอะไรเลย พอตื่นมากินไม่หยุด อ้วนมาก เสียชีวิตไปนานแล้ว แต่ยังคิดถึงตลอด"

เจ้าของฉายา "เก้าชีวิต" ของแมว อาจเป็นนัยยะบอกความหมาย ที่ทำให้เราได้มองเห็นภาพสะท้อนของการดำเนินชีวิตที่โลดโผนของมนุษย์หลายคน ซึ่งต้องฝ่าฟันอุปสรรคมากมายทั้งทางร่างกายและความรู้สึก แมวเป็นตัวแทนจากความรู้สึกนึกคิดที่ "เก้าศิลปิน" ได้ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะที่คงจะช่วยให้มวลมนุษย์เกิดความรักและเมตตาต่อสรรพสัตว์ทั้งหลายที่อยู่ร่วมโลกเดียวกัน

วัชราพร ศรีสุข
เล่าความและเรียบเรียง
มิถุนายน 2546

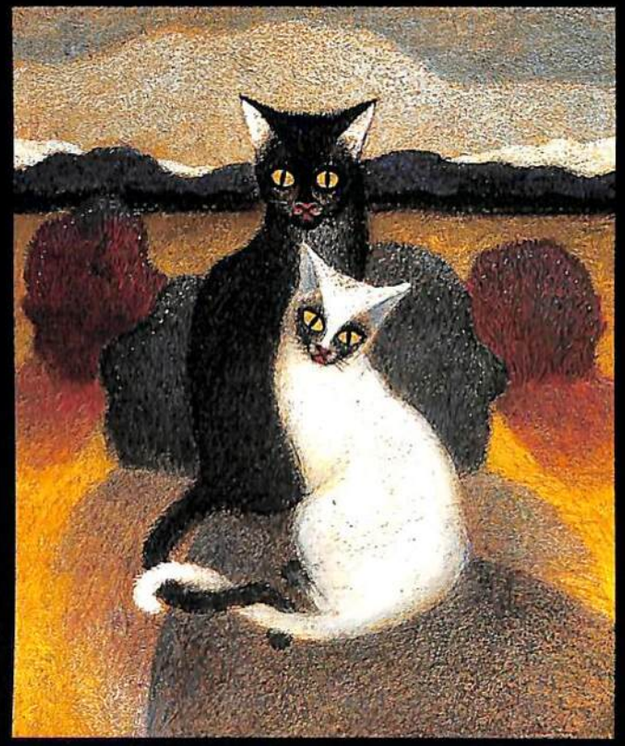

ผลงานสะสมของ
คุณสุรพล มหามงคลสกุล
Collection of
Surapon Mahamongkolsakul

คู่รัก ■ Lover
Oil, Pental, Goldleaf on Sa Paper
90 X 70 c.m. ■ 2000

eum Foundation

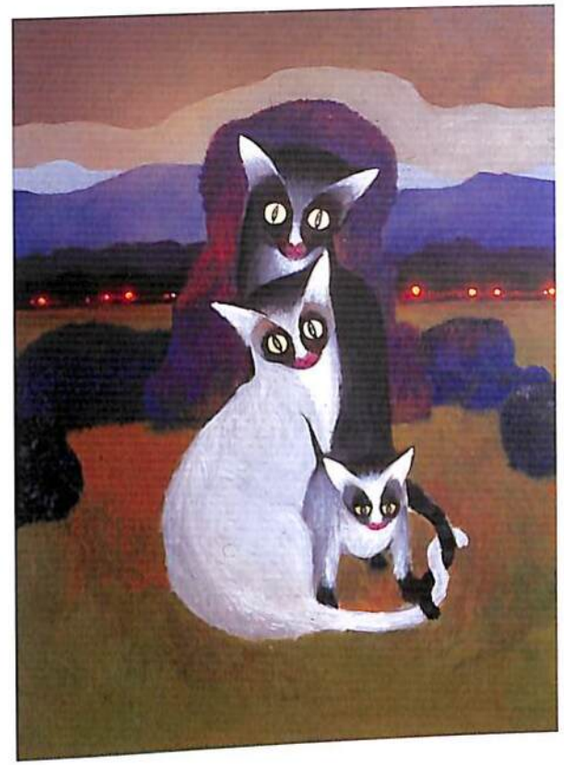

ครอบครัวแมว ■ Family
Oil on canvas
80 X 60 c.m. ■ 2003

ผศ. เสริมสุข เธียรสุนทร
Asst. Professor Sermsuk Thiensoonthorn

แมวสยาม "ฉันรักเธอ" (นายเบิ้ลหลาด), ๒๕๔๕
Siamese cat "I Love You" (Mr.Bellard), 2002
Photo Installation ■ Available size

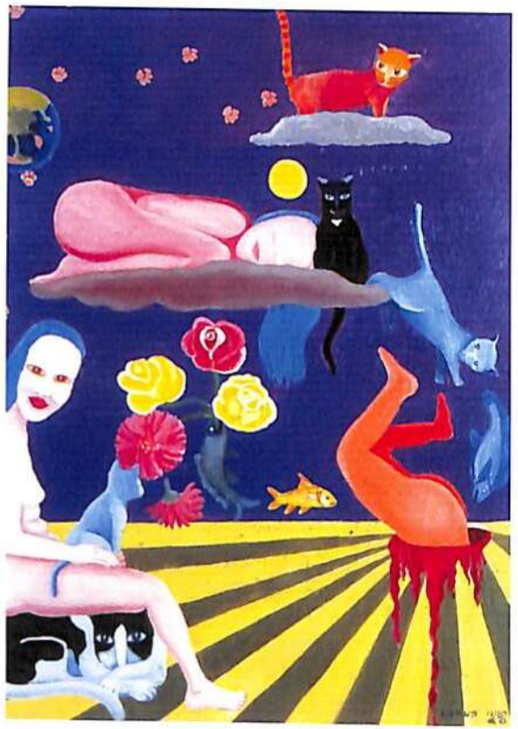

คนในอยากออกคนนอกอยากเข้า ■ Insider want out, Outsider want in

Oil on Canvas

60 x 50 cm ■ 2003

Rama IX Art Mus

คืนวันศุกร์แห่งชาติที่ร้านเจน ■ National Friday Night at Ran Jane

Oil on Canvas

50 X 60 c.m ■ 2003

Rama IX Art Mus

ภาษาของความเงียบ ■ **Silent language**

Acrylic on canvas

50 x 100 cm. ■ 2003

สารภีกับจิ๊กโก ■ **Sarapee with Jikko**

Acrylic on canvas

70 x 70 cm. ■ 2003

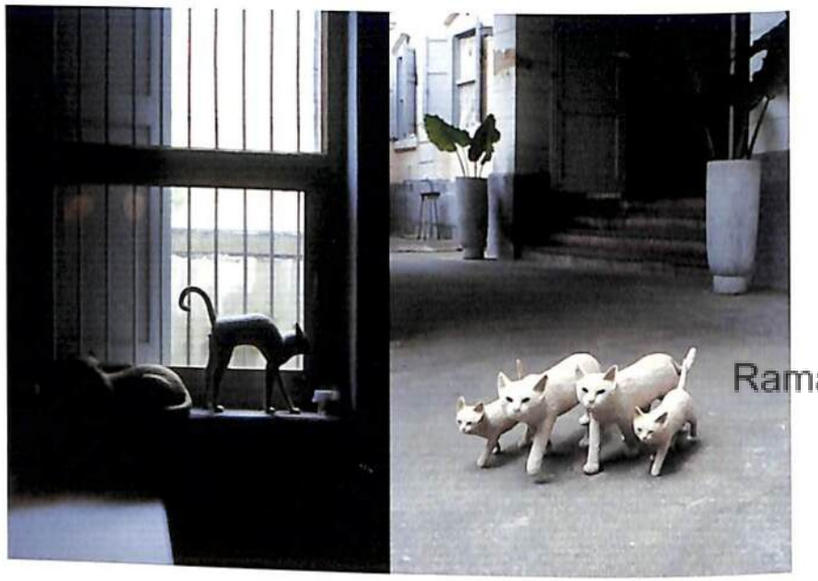

Rama IX Art Muse

Lazy Boy
Paper Sculpture
Life-size ■ 2003

Family four, where're they going?
Paper Sculpture
Life-size ■ 2003

วัชราพร ศรีสุข | Watcharaporn Srisuk

Dress up
Paper Sculpture
Life-size ■ 2003